

פיי דאנאווי בתפקיד לורה מארס רצח בעין השנייה

קרוב לליבה. קרשנר אינו חושש לומר מה הוא חושב על נושא הסרט. "בעולם המגוחך שלנו, פירוש האופנה הוא גיוון. מטרתה להעניק להמונים הרגשה שהם לא כל כך יפים, עשירים או צעירים כמו ה"דוגמנים על הנייר". אבל אין צורך לחרוש. קרשנר אינו מתכוון להתעמק בנושא. "בראש וראשונה, זוהי מלודרמה המסיימת בעולם המיסטוריון". ועם הרבה מאד מישחקים בתפאורה, בתאורה, ובצילום. ג'ון פיטרס, הספר המיליונר הזרין, שמעמיד פני תם, אין לי שום השכלה בענייני קולנוע אבל אני יודע מה זה לספר סיפור" משפסף לעצמו את הידיים בהנאה גלויה. והוא כבר מכין את הסרט הבא. שייקרא הגברת והמתאגרף, מעשה באופנאית צמרת הפושטת את הרגל, וכל מה שנותר לה בקופתה הוא הבעלות על הקאריירה של מתאגרף כושל. את גבירתו הפרטית, ברברה סטרייסנד, הוא מתכוון להעמיד בסרט הזה מול שותפה מזה חדש דוק, רייאן אוניל. אם כי הסרט לא נעשה עדיין, המודעות כבר מוכנות: סטרייסנד ואוניל, במכנסי התעמלות, עם כפפות בוקס, שולחים אגרופים זה בזה.

כימה לקבל את התפקיד, שהוא הראשון מאז פרס האוסקר שלה. אולי, כדברי פיטרס, מפני שהכתוב קובע פחות מן ה"נראה לעין. אבל בסופו של דבר, לא זו בלבד שנכנסה לדמות, אלא גם למדה את רזי תורת הצילום.

אך הכוכב האמיתי של סרט זה, הם הצילומים, ודרכם, שתי דוגמניות המופיעות עות כמעט בכלום. השתיים, ליוה טיילור ודארלן פלוגל, מרבות אומנם להופיע מעל דפי ירחוני האופנה, אך זוהי להן הופעתן הראשונה בסרט, וכותרת העבודה שלהן הדהים את הצוות, הרגיל בכוכבות מפורסמות.

האופנה היא ניוון. האיש האחראי ב"פועל לסרט, הוא במאי בשם אירוויין קרשנר, שעשה בזמנו כמה סרטים מרשימים כמו מזלו של ג'ינג'יר קופר, שהוצג בישראל רק בטלוויזיה, או אהבה שירד מהר מדי מהמסכים בארץ, אבל הגיע כניראה ללורה מארס, הודות לעובדה שעשה פעם סרט עם ברברה סטרייסנד בשם על ארגז החול, עד היום הכשלון הקופתי היחיד בקאריירה שלה, אך משום מה,

חולנוע

(המשך מעמוד 43)

מתוחכם מאד, מפחיד ודי חלוני. במילים אחרות — קופתון (סרט קופה).

"זהו סרט המיועד לאנשים העובדים כל השבוע, והולכים לקולנוע בשבת, כדי למצוא מיפלט בעולם אחר, מרתק יותר מזה שהם חיים בו", מסביר מפיץ הסרט, ג'ון פיטרס. פיטרס הוא ספר הצמרת ששימש השראה לרונברט טאון ולוארן באיטי, כשעשו את שמו. נוסף לכך, הוא גם נער השעשועים הקבוע, מזה חמש שנים, של ברברה סטרייסנד, האיש שכולם צחקו לו כשנטל על עצמו את הפקת כוכב נולד, אך צחק מי שצחק אחרון. את המיליונים גרף פיטרס. וזאת, למרות שהמבקרים התחרו בינם לבין עצמם, בהשמות על הסרט ועל יוצריו, ולמרות ה"סיפורים שסיפר הבמאי פרנק פירסון, עליו ועל זוגתו שכפתה רצועה על הכל, בשעת ההסרטה.

החיוכים דאו הופכים היום מבטי הש"ת תוממות הערכה. ג'ון פיטרס, שעשה רו"שם כאילו אינו יודע אלא לספח שערן של נשים במיספרה, ו"אגו" של נשים במיטה, עומד בראש סידרת הברות-מיס"חירות מצליחות. כאמרגן הוא מטפל ב"זמרי רוק ידועים, כמו"ל הוא מדפיס את הלהיטים שלהם, וכספר, מחזיק ברשת סאלונים ברחבי ארצות-הברית. נוסף על כך, הוא גם מפיץ את עיניה של לורה מארס, כאשר העורה היחידה שקיבל מזה גתו המפורסמת, הוא הקלטת השיר המלווה את כותרות הסרט.

להכות בהלם. פיטרס טוען שה"רעיון המקורי לסיפור היה שלו. התברר ננות בצילומי אופנה ופירסומת המנסים למכור מוצרים אינטימיים בעזרת מראות אלמים ומיניים שזולמו על-ידי הצלם הגרמני תושב פאריס, הלמוט ניוטון, היא שהציתה את דמיונו. כדי להלביש אותו עור וגידים, פנה לתסריטאי צעיר, ש"בינתים הפך במאי, בשם ג'ון קרפנטר, ומאוחר יותר שיתף תסריטאי נוסף, הידוע בטעמו המיוחד לאלומות קיצוניות, בשם דייוויד זילג גודמן, מחבר כלבי הקש.

"את התוצאות הראינו לכמה פסיכיאט"רים בניו-יורק והם ממש יצאו מדעתם", טוען פיטרס בהנאה מרובה, מבלי לפרט אם הסיבה היתה התלהבות או זעזוע. עולמה של גיבורת הסרט, לורה מארס, צלמת האופנה, נשטף בחלי דם של רוצח פסיכופת המתקשט במניעים פסיכולוגיים נוסח תאורני של היציקוק, בעיצוב פנים חדשני, ולעומת זאת בזהמה ובטינופת של מטבח הגהינים" (כפי שמכונה האי"זור העני ביותר של ניו-יורק).

אוסף זה של מראות קיצוניים חייב להכות בהלם את הצופים, וזאת מטרתו המוצהרת של פיטרס. הרי את טעם הקהל הוא למד מן המקור הטוב ביותר, לדבריו, המיספרה. "שם אתה יכול לשמוע על איזה ספרים מדברים, אתה יכול לראות איזה ספרים מביאים כדי לקרוא מתחת

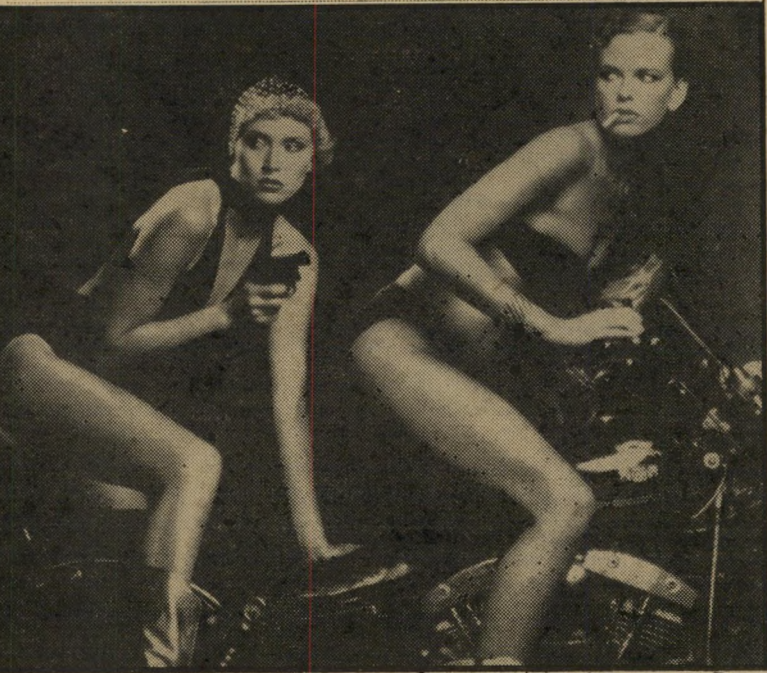

דוגמניות ליוה טיילור ודארלן פלוגל ב"עיניה ש"י לורה מארס" פרוות ותחתונים במראות של דם

למכונת הייבוש, זה פשוט מחקר חברתי ממדרגה ראשונה". **תוכן דרמטי.** תוצאת המחקר, היא סיפור על צלמת אופנה הדולה מדמיונה מראות של אלימות קיצונית, מעשי חנק, תאונות קטלניות, רציחות בהדרי מדרגות, וכיוצא באלה, כרקע להצגת האבירים המוצעים למכירה. אם לא די לה בדמיונה העשירי, טובלת הצלמת מצרה נוספת. מדי פעם בפעם היא חודרת לתת-ההכרה של רוצח ורואה כיצד מחוסלים האנשים ה"קרובים אליה. אך זה אינו דמיון שווא, שכן מסתבר שהרצח אמנם מתבצע, בד"י וק בומן שהיא הוזה אותו.

מלבד הלמוט ניוטון, שאותו ביקש פיטרס, לתרום מצילומיו לדגמים של לורה מארס, כאילו מצלמת בסרט, הוא פנה גם אל אחת הצלמות האופנתיות ביותר באחי רונה בניו-יורק, רבקה בלייק, שסיפקה את מרבית הצילומים הדוממים הנראים בסרט. "הם ביקשו ממני צילומי אופנה עם תוכן דרמטי", מספרת הצלמת, שקודם לכן העדיפה סיגנון רומנטי יותר. המשימה ריתקה אותה, מה עוד שראתה בדמות של לורה מארס, בגילומה של פיי דאנאווי, מעין השתקפות שלה.

היא ניסתה ליצור באלופן את האווירה הדחוסה ומלאת המתח של הסרט. ניגנה את פסיקול הסרט קנוונה והדריכה את הדוגמניות כאילו מדובר בסרט עצמו. פיי דאנאווי היססה זמן רב לפני שהס-

צילומי אופנה על רקע אלים הפסיכיאטרים יצאו מדעתם